

Crimen Sollicitationis

1 grudnia 2010

Kościół twierdzi, że celem powstania dokumentu Crimen Sollicitationis było „przeciwdziałanie problemowi wykorzystywania przez księży spowiedzi, w celu pozyskiwania osób do praktykowania seksu, jak również istniejącego problemu seksualnego wykorzystywania dzieci przez kler”. Nasuwa się tu jednak natychmiast pytanie: dlaczego wobec tego objęto go klauzulą tajności? Przyjrzyjmy się mu nieco bliżej...

CO TO TAKIEGO I KIEDY POWSTAŁO?

Crimen Sollicitationis to tajny dokument, datowany na 16 marca 1962, opracowany przez watykańskich urzędników, zatwierdzony przez papieża Jana XXIII i podpisany przez kardynała Alfredo Ottaviani, sekretarza Świętego Oficjum (obecna nazwa: Kongregacja Nauki Wiary, dawniej Święta Inkwizycja).

W samej rzeczy dokument ten był szczegółowym planem, zawierającym instrukcje w kwestii postępowania w przypadkach oskarżeń księży o seksualne wykorzystywanie małoletnich. Przepisy dotyczyły też przypadków zoofilii i homoseksualizmu. Owe ścisłe instrukcje postępowania obowiązywały kler katolicki na całym świecie.

W roku 2001, nakazem kard. Josefa Ratzingera, Crimen Sollicitationis został m.in. wzbogacony o klauzulę, w której Watykan zastrzegł sobie prawo do wyłączności.

Po objęciu przez kard. Ratzingera stanowiska papieża, nie ustalono następcy odpowiedzialnego za wykonywanie rozporządzeń tego dokumentu. Oznacza to, iż kwestie seksualnych przestępstw wśród kleru podlegają bezpośrednio papieżowi, czyli w chwili obecnej Benedyktowi XVI.

O CZYM MÓWI TAJNA INSTRUKCJA?

Crimen Sollicitationis jest dokumentem, który pod karą ekskomuniki nakazuje utrzymywać w największej tajemnicy przestępstwa seksualne księży, nakazuje walczyć z poszkodowanymi i tymi, którzy ich popierają, zakazuje współpracy w tych sprawach z organami ścigania, nakazuje niszczyć dowody przestępstw i utrudniać pociąganie do odpowiedzialności osób duchownych (np. poprzez przeniesienie oskarżanego o popełnienie przestępstwa księdza do innej parafii).

Klauzula dodana w 2001 roku przez kard. Ratzingera oznaczała, że wszystkie przypadki seksualnych przestępstw mają być badane potajemnie tylko przez osoby duchowne i przekazywane bezpośrednio do Watykanu, czyli do papieża. Niedostosowanie się do tego polecenia zagrożone jest ekskomuniką, czyli wykluczeniem z Kościoła.

Podkreślmy, iż w Crimen Sollicitationis nie ma wzmianki o zgłaszaniu przestępstwa do prokuratury. Ów tajny watykański dokument milczy na temat zadośćuczynienia ofiarom przestępstw seksualnych popełnianych przez duchownych. Stwierdza za to wyraźnie, że oskarżeni księża mają zostać objęci opieką. Celem najwyższym i jedynym jest tu zatem dobro Kościoła a nie dobro ofiar, w tym dzieci. Skandale mają być starannie tuszowane, czym Kościół pokazuje, iż jest obojętny na problemy życiowe i psychiczne jakie przechodzą ofiary wykorzystania seksualnego przez księży.

W JAKI SPOSÓB WYKRYTO ISTNIENIE CRIMEN SOLLICITATIONIS?

Dokument obowiązuje wszystkich biskupów katolickich na całym świecie, co powoduje, że postępowanie kurii diecezjalnych w przypadkach przestępstw seksualnych popełnianych przez księży jest podobne. Fakt ten wzbudził u organów śledczych podejrzenie, że w Kościele muszą istnieć jakieś globalne instrukcje dotyczące tego zjawiska. Podczas dochodzenia dotarto do osób, które udostępniły kopię dokumentu po łacinie. Uważa się, że do odkrycia kompromitującego Kościół tajnego

dokumentu doprowadziło dochodzenie państwowej komisji ws. masowego wykorzystywania seksualnego osób małoletnich w Irlandii.

A JAN PAWEŁ II „WIELKI”...

Jan Paweł II będąc, co nie ulega najmniejszej wątpliwości, głową Kościoła katolickiego, doskonale wiedział o istnieniu owego dokumentu. Nie uczynił jednak nic, by go anulować i tym samym zapobiec kolejnym tragediom przeżywanych przez ofiary seksualnych wyczynów księży. Nie kiwnął nawet palcem, by przerwać proceder wykorzystywania seksualnego i tym samym zapobiec kolejnym samobójstwom wśród ofiar. Lubił za to błogosławić dzieciom, brać je z dobrotliwym uśmiechem na ręce i przytulać. Santo subito! Tak bardzo je kochał...

Autor: Szary Wilk

Nadesłano do „Wolnych Mediów”

BIBLIOGRAFIA

1. [Crimen Sollicitationis po łacinie](#)
2. [Crimen Sollicitationis po angielsku](#)